

॥ શ્રીગોકુલેશો જયતિ ॥

શ્રીગોકુલેશ બાલમંદિર

રાગ સારંગ :-

સબ મઙ્ગલ કૌ મઙ્ગલ સખી યહ, પ્રાકટ્ય પરમ વિકાસ ॥

અખિલ અબે આનન્દ ભઈ મહા સબ સુખ કો જુ નિવાસ ॥ ૧ ॥

ઘર ઘર મોદ વધાઈ બાજત બાલક વૃદ્ધ હુલાસ ॥

પ્રગટ પ્રમોદ ઉત્સાહ, અપનપો વારત નાગરદાસ ॥ ૨ ॥

શ્રીગોકુલેશ બાલમંદિર

સર્વ શ્રીગોકુલેશચરણશરણાનુરાગી સમાજ,

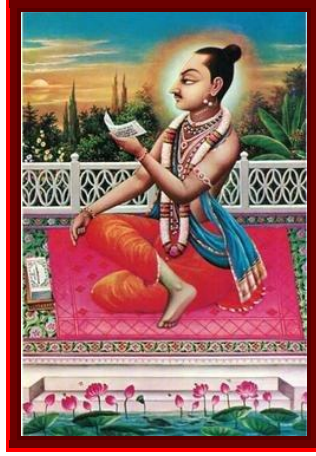
જે જે શ્રીગોકુલેશ,

શ્રીગોકુલેશ રૂપ અનૂપ, સર્વ શાસ્ત્ર-શ્રુતિ સાર;

ભક્ત અર્થે પ્રાગટ્ય લીધું, જે શ્રુતિ ન પામે પાર. ૧

શ્રીરાય સ્વરૂપ અતિ મન ભાવન, કેવલ ભક્ત આધાર;

દાસગોપાલ શ્રીરાય ચરણ, પામે જીવ નિરાધાર. ૨

સર્વે શ્રીગોકુલેશ પ્રભુચરણના બાળ વૈષ્ણવોને જે જે શ્રીગોકુલેશ !

આહા, આજે તો બધાજ બાળ વૈષ્ણવો બાલમંદિરમાં આવ્યાં છે. વાહ ! સમજી ગયો. આજે તો આપણા પ્રાણ પ્યારા સર્વદા સેવ્ય શ્રીમદ્ વિકલ ચતુર્થરાજકુમાર શ્રીગોકુલેશ પ્રભુનો (આવિર્ભાવ) મહોત્સવ (સં. ૧૬૦૮) છે, તેથી આપણે સૌ અહિં એકત્રીત થયા છીએ. તો ચાલો ! આપણે સૌ મળીને આ મંગલ, પવિત્ર, પાવનકારી મહોત્સવ (મહા ઉત્સવ)નો આનંદ લઈએ, અને આજ પછી નિયમિત રીતે આપણે શ્રીગોકુલેશ બાલમંદિરમાં આવીશું એવું વચન લઈએ. ચાલો ! બે હાથ જોડો અને પછી આપણે સૌ સાથે બોલીએ;

ધરીએ પ્રભુનું ધ્યાન, આવો બાળકો

નમીએ પ્રભુને પાય, મસ્તક નમાવી સાથ

કરીએ સેવા-સત્સંગ, આવો બાળકો

બોલીએ જે જે શ્રીગોકુલેશ; જોડી જુગલ હાથ

આપણે કોઈપણ કાર્ય કરીએ તો સૌ પ્રથમ આપણે મંગલાચરણ કરવું પડે. તમે સૌ પોતાની શાળામાં વર્ગ શરૂ થાય, તે પહેલાં પ્રાર્થના કરો છોને ! તેવી જ રીતે આપણે પણ શ્રીગોકુલેશ પ્રભુની બાલમંદિરમાં આવ્યા છીએ, તેથી આપણે પણ આજના શુભ દિવસને મંગલાચરણથી જ આરંભ કરીએ. મંગલાચરણ એટલે મંગલનું આચરણ. આપણે કોઈપણ કાર્ય સારી રીતે પુરુ કરવું હોય તો આપણે મંગલાચરણ કરવું પડે. તો બાળ વૈષ્ણવો ! આપણે પણ મંગલાચરણ કરીએ.

ચિન્તા-સન્તાન-હન્તારો યત્-પાદામ્બુજ-રેણવઃ ॥

સ્વીયાનાં તાન્ નિજચાર્યાન્ પ્રણમામિ મુહુર્મુહુઃ ॥ ૧ ॥

યદનુગ્રહતો જન્તુઃ સર્વદુઃખાતિગો ભવેત્ ॥

તમહં સર્વદા વન્દે શ્રીમદ્-વલ્લભ-નન્દનમ્ ॥ ૨ ॥

અજ્ઞાન-તિમિરાન્ધસ્ય જ્ઞાનાંજન-શલાક્યા ॥

ચક્ષુર્ ઉન્મીલિતં યેન તસ્મૈ શ્રીગુરવે નમઃ ॥ ૩ ॥

નમામિ હૃદયે શેષે લીલા-ક્ષીરાબ્ધિ-શાયિનમ્ ॥

લક્ષ્મી-સહસ્ર-લીલાભિઃ સેવ્યમાનં કલાનિધિમ્ ॥ ૪ ॥

યતુર્ભિશ્ચ યતુર્ભિશ્ચ યતુર્ભિશ્ચ ત્રિભિસ્તથા ॥

ષડ્ભિર્વિરાજતે યોસૌ પંચધા હૃદયે મમ ॥ ૫ ॥

ગોકુલસ્ય તુ યો ગોપ્તા પુષ્ટિસુપથરક્ષિતા ॥

જનિતા તુર્યવંશસ્ય ગોકુલેશં નમામિ તમ્ ॥ ૬ ॥

શ્રીગોકુલપતેર્ નિત્યં શુભદમાસ્પદં મહત્ ॥

શ્રીવાલ્લભમતે નિષ્ઠં તુર્યપીઠં વયં નુમઃ ॥ ૭ ॥

બુદ્ધિ-પ્રેરક-કૃષ્ણસ્ય પાદપદ્મં પ્રસીદતુ ॥

ધ્યાનાસમર્થ-જીવાનામ્ અસ્માકં સર્વદા સ્વતઃ ॥ ૮ ॥

હાલા બાળ વૈષ્ણવો આટલું તો આપણે રોજ કરવું જોઈએ.....આજે આપણો પહેલો દિવસ છે, અને સાથે સાથે આપણા સર્વદા સેવ્ય શ્રીમદ્ વિકલરાજચતુર્થકુમાર શ્રીગોકુલેશ પ્રભુનો (આવિર્ભાવ) મહોત્સવ (સં.૧૬૦૮) છે. તેથી આનંદ ને આનંદ જ છે. તમને બધાને શ્રીગોકુલેશ પ્રભુના પ્રાગટ્ય (જન્મ)ની વાર્તા ખબર છે ? આપણે થોડી વાત જાણીએ..

શ્રીચતુર્થકુમાર શ્રીગોકુલેશ પ્રભુની પ્રાગટ્ય વાર્તા :-

શ્રીમહાપ્રભુજીના બીજા બાળક એટલે શ્રીવિકલનાથજી જેમણે આપણે સૌ શ્રીગુંસાઈજીના નામથી જાણીએ છીએ. શ્રીગુંસાઈજીના શ્રીરુક્મિણી વહુજી. અને આપશ્રીને શ્રીગિરિધરજી પ્રથમ બાલક છે, શ્રીગોવિન્દજી દ્વિતીય બાલક છે, શ્રીબાલકૃષ્ણજી ત્રીજા બાલક છે, અને હવે ગુજરાતી વર્ષ સંવત ૧૯૦૮ ના માગસર મહીનાની સાતમને અડેલ મુકામે શુભ દિવસે પ્રાગટ્ય થયું સર્વદા સેવ્ય શ્રીમદ્ વિકલ ચતુર્થરાજકુમાર શ્રીગોકુલેશ પ્રભુનું.

જેવી ભક્તોને ખબર પડી કે શ્રીગોકુલેશ પ્રભુનું પ્રાગટ્ય થયું છે, તેવા સૌ ભક્તો વધાઈનાં માંગલિક વાજિંત્ર વગાડવા લાગ્યાં અને આખા નગરમાં સર્વત્ર આનંદ થઈ રહ્યો. ભક્તજન સિવાય માગણ, બંદીજન, ગંધર્વ વગેરે અનેક દેવગણ આવીને શ્રીગોકુલેશ પ્રભુના પ્રાગટ્યના જશ ગાવા લાગ્યા. સૌ ભક્તો પણ જ્યારે આ શુભ સમાચાર સાંભળ્યા ત્યારે સૌ ભક્તોએ પોત પોતાના ઘરની શેરીઓને સ્વચ્છ કરી, પોતાના ઘર આંગણે આસોપાલવ, ફૂલના તોરણ બંધાવ્યા, અને કુમકુમના સાથીયા પૂર્યા. અને પછી ભક્તો પણ અનેક રીતે વધાઈ ગાવા લાગ્યા....

હાંજે આજે જન્મ જે

હાંરે આજે જન્મ રે જન્મદિવસ છે રે હેલી, શણગાર સજુ સહું પહેલી.	૧
હાંરે મારે જાડાં રે શ્રીવિકલજીને દ્વારે, ત્યાં તો ભક્તની ભીડ અપાર.	૨
હાંરે વાજે વાજે રે તાલ ને ઝાંઝ મૃદંગ, વળી વાગે છે માંગલી ચંગ.	૩
હાંરે વાજે વાજે રે ઢોલ દમામા ને ભેરી, મોટી નોબત ધૂમે છે ઘેરી.	૪
હાંરે ત્યાંતો નૃત્ય રે, નૃત્ય કરે નરનારી, આભૂષણ શોભે છે ભારી.	૫
હાંરે નારી નારી રે ધોળે ગાયે ગુજરાતી, ફૂલી ફરતી ને અંગ ન સમાતી.	૬
હાંરે ત્યાંતો મોતીના રે, મોતીના ચોક પુરાયે, શ્રીવલ્લભવર કેસરે ન્હાયે.	૭
હાંરે ઘસી કેસર રે કેસર ચંદન ઘોળ્યાં, ફુલેલ શ્રીઅંગે ચોળ્યાં.	૮
હાંરે ઊષ્ણ જલશું રે, જલશું સ્નાન જ કીધાં, વૈષ્ણવજનને ચરણામૃત દીધાં.	૯
હાંરે અંગવસ્ત્ર રે, વસ્ત્ર શ્રીઅંગે જ કરીયાં, ધોતી ઉપરણા કેસરી ધરીયા.	૧૦
હાંરે મારે વહાલે રે, વહાલે આભૂષણ ધરીઆં, દેખી વૈષ્ણવનાં મન ઠરીયાં.	૧૧
હાંરે ત્યાં તો માર્કડ રે, માર્કડ પૂજા રે કીધી, વિપ્રજનને દક્ષિણા દીધી.	૧૨
હાંરે ઈંડીપીંડી રે, પીંડીને આરતી કીધી, ન્યોછાવરી વારીને દીધી.	૧૩
હાંરે હરિદાસ રે, દાસ શોભા સુખકારી, હરખી નીરખીને જાએ બલિહારી.	૧૪

જીરે ધન્ય ધન્યરે આજુનો દિન

- જીરે ધન્ય ધન્યરે આજુનો દિન શ્રીગોકુલનાથ પધારીઆ;
સુણી સુરનર રે હરખ્યાં મન, કલિયુગ જીવ ઉદ્ધારીયા. ૧
- જીરે ધન્ય ધન્યરે શ્રીવિકલ તાત, પ્રગટ પુરુષોત્તમ સુત હવા;
જોતાં જાણ્યું રે અદ્ભુત વાત, પૂર્વ પ્રીતે તે પામીયા. ૨
- જીરે ધન્ય ધન્યરે શ્રીરુક્મિણી માત, પુત્ર કરી હુલરાવીયા;
એના મુખમાં રે બીડું બરાસ, વૈષ્ણવ જનને દેખાડીઆ. ૩
- જીરે ધન્ય ધન્ય રે શ્રીગોકુલ ગામ, વ્રજનાયક વાસો વસ્યા;
તેણે સરીયાં રે સેવકનાં કાજ, મર્યાદી મનમાં હસ્યા. ૪
- જીરે ધન્ય ધન્ય રે શ્રીજમુનાજીનાં તીર, નિત્ય નિત્ય નાથ કીડા કરે;
પ્રભુ ઓઢે રે ઉપરણો સાર, તે દીઠડે મારું મન ઢળે. ૫
- જીરે ધન્ય ધન્ય રે વ્રજવાસી લોક, વદન નિહાળે વળી વળી;
જોતાં જાણ્યું રે કારણ કોય, મંગલ ગાયે મલી મલી. ૬
- જીરે ધન્ય ધન્ય રે ઉત્સવ આજ, શ્રીવિકલજીને બૅરણે;
ત્યાં તો વાજે રે તાલ પખાવજ, બંદીજન બહુ જશ ભણે. ૭
- જીરે ધન્ય ધન્ય રે માગશિર માસ, ઉત્તમ દિન સાતમ ભલી;
મન ઉમગ્યો રે ગાયે દાસ, પહોંચી સહુનાં મનની રલી. ૮
- સુખ પામ્યા રે સહિયર સાથ, લીલા દેખે રસમસી;
બલિહારી રે જાય માધવદાસ, એ શોભા મારે મન વસી. ૯

અરે વળી ભક્તો તો કીર્તન પણ કરવા લાગ્યા....

માઈ આજ કછુ મજ્જલ હૈ ગોકુલ નગરમેં ॥ ફૂલી ફૂલી ડોલે ઘન આનન્દ અપને મન, બાંધત બન્દનવાર નગર નગરમેં ॥ ૧ ॥ કુમકુમ કટોરે ધરે દોડ કર રજ્ઞ ભરે, ચિત્રિત વિચિત્ર કરે ડગર ડગરમેં ॥ યહ દિન દેખૌ આયૌ જન્મદિન વલ્લભલાલ, બાજત વધાઈ સુની જગત જગતમેં ॥ ૨ ॥

સુનૌરી આજ આનન્દ બધાયૌ હૈ ॥ શ્રીવલ્લભનન્દનકે નન્દન રાની રુકમની જાયૌ હૈ ॥ ૧ ॥ અગહન સુદિ સાતેં શુભ ઘડી પલ છપ્પન ભાયૌ હૈ ॥ શ્રીવલ્લભ પુરુષોત્તમ ઉત્તમ ભૂતલ આયૌ હૈ ॥ ૨ ॥ મહા મહોત્સવ વ્રજપુર ઘરઘર રસ બરસાયૌ હૈ ॥ ભેટ ધરત ન્યૌછાવર વારત દાન દિવાયૌ હૈ ॥ ૩ ॥ જાચક કિયે અજાચક ભુવ પર અનગન પાયૌ હૈ ॥ પાયૌ શોભા કૃષ્ણદાસી મિલિ લાઝ લઝાયૌ હૈ ॥ ૪ ॥ બહોત દિનનકી આશા પૂરી સુજસ લુટાયૌ હૈ ॥ વૃન્દાવન બઢભાગી જનની જિન ગોદ ચિલાયૌ હૈ ॥ ૫ ॥

બાળ વૈષ્ણવો, આપણે પણ વધાઈ ગાઈએ.....

શ્રીગોકુલનાથ પ્રાગટ્ય થયા રે

શ્રીગોકુલનાથ પ્રાગટ્ય થયા રે આયો મહાઓચ્છવ,

મારા તનના તાપ ગયા રે, આયો મહાઓચ્છવ.

૧

સખીઓ સર્વે મલીને ઘેર આવો રે આયો, મોતીના ચોક પુરાવો રે, આયો.

૨

કંકુના હાથા દેવરાવો રે આયો, મંગલ કલશ ભરાવો રે, આયો.

૩

કંદલીના ખંભ રોપાવો રે આયો, તરિયા તોરણ બંધાવો રે, આયો.

૪

રૂડામંડપ રચાવો રે, આયો, ચીરના ચંદરવા બંધાવો રે આયો.

૫

શેરીએ કાચ ઢળાવો રે,

આયો, સુગંધ અગર

ઉંખેવો રે, આયો.

૬

મોટા સમિયાના બંધાવો રે, આયો, મોતીની ઝાલરો ટંકાવો રે, આયો.

૭

સખીઓ સર્વે મલીને ઘેર આવો રે, આયો, મંગલ ધોળ ગવરાવો રે, આયો.

૮

મોટી જાજમો પથરાવો રે, આયો, ગાદી મુઢા બિછાવો રે, આયો.

૯

દીપક જ્યોત પ્રગટાવો રે, આયો, આજે આનંદ વધાવો રે, આયો.

૧૦

શ્રીગોકુલનાથને પધરાવો રે, આયો, એ છે શ્રીરૂકમણીજીના જાયા રે, આયો.

૧૧

એ છે વૈષ્ણવજનના વહાલા રે આયો, એ છે શ્રીવિઠ્ઠલનાથજીના લાલા રે, આયો.

૧૨

ઘાલે પુષ્ટિ પ્રાગટ્ય કીધું રે, આયો, ઘાલે ભક્તને દાન દીધું રે, આયો.

૧૩

ઘાલે વ્રજમાં પૂર્યો વાસ રે, આયો, જન્મ્યા સુદિ સાતમ માગસર માસ રે, આયો.

૧૪

ઘાલે સહુની પૂરી આશ રે, આયો, બલિહારી માધવદાસ રે, આયો.

૧૫

ચાલો બાળ વૈષ્ણવો, આપણે હવે ફરીથી આવતાં વખતે મળીશું. આજે તો આનંદ આનંદ થઈ ગયો....આપણા બાલ શ્રીગોકુલેશ પ્રભુનો પ્રાગટ્યોત્સવ (મહોત્સવ) છે. તેથી આપણે સૌ પોત પોતાના ઘરે જઈને સૌ પરિવારજનો સાથે પણ આજના શુભ દિવસને વધાઈ આપીશું અને સૌ પોત પોતાના ઘર આંગણે કુંકુમના સાથીયા, આસોપાલવના તોરણ બંધાવીશું...બોલો બાળ વૈષ્ણવો કરીશું ને!

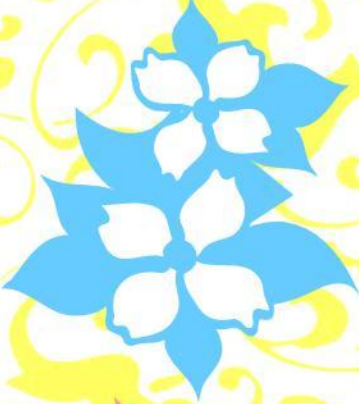
સૌ બાળ વૈષ્ણવો તો હરખે આવીને સૌએ સાથે મળીને કહ્યું કે હા! અમને તો અજે ઘણો આનંદ થયો, અને અમે પણ અમારા ઘરે જઈને આજના ઉત્સવને (મહોત્સવને) વધાવીશું....જુઓ, શ્રીગોકુલમાં કેટલી બધી ભીર છે, સૌ શ્રીગોકુલેશ પ્રભુને નિરખવા આવ્યાં છે....

.....બોલો શ્રીગોકુલનાથકી જય.....

॥ શ્રીગોકુલેશો જયતિ ॥

શ્રીગોકુલેશ બાલમંદિર

વર્ષ ૧ અંક ૧ માગસર સુદ ૭' ૨૦૬૭

જેમ ભગવાન (ઐશ્વર્ય, વીર્ય, યશ, શ્રી, જ્ઞાન અને વૈરાગ્ય એમ) છ ગુણોવાળા, મોક્ષ આપનારા અને પરમાનન્દરૂપ છે તેમ ભગવાનની કથા પણ છ ગુણોવાળી, મોક્ષ આપનારી અને પરમાનન્દરૂપ છે.....અમૃત ભગવદ્ રસરૂપ છે. જે રૂપ બધાનાં મરણ વગેરેનો નાશ કરે છે તે અમૃત કહેવાય છે. તેથી ભગવાનની કથા પણ મોક્ષ આપનારી અને પરમાનન્દરૂપ છે તેવું સિદ્ધ થાય છે.....અમૃત તાપનો નાશ કરનાર છે તે હકીકત તો પ્રસિદ્ધ જ છે.....જ્યારે બ્રહ્મા વગેરે ભગવાનની પ્રાર્થના કરે છે ત્યારે ભગવાન અવતાર ધારણ કરી જગતમાં પધારે છે, પણ પછી ભગવાન તિરોધાન થઈ જાય છે, પરંતુ કથા તો આવ્યા બાદ કદી પણ તિરોહિત નથી થતી....(પ્રવાહી) રસરૂપ અને (ધન) પિંડરૂપમાં જેટલો ભેદ છે તેટલો જ ભેદ ભગવાનના કથા અને સ્વરૂપમાં છે.....એટલે જ ભગવાનની કથા કહેનારા મુનિઓ (વક્તાઓ)એ ભગવત્કથા સંભળાવીને ખૂબ આપેલું છે અને તેથી જ અમે (ગોપીજનો) વિરહાવસ્થામાં પણ કથાથી જીવી શકીએ છીએ.

શ્રીમદ્ભાગવત, સુબોધિની, ૧૦.૨૮.૯